

Ikimuistoinen JOULUSEIKKAILU

Vehnä, Ohra, Ruis ja Vilja seisoivat vanhan navetan edessä. Sen seinäautojen välistä kajasti kaikenvärisiä valoja. Navetan sisältä kaikui toinen toistaan kauniimpia joulusäveliä, jotka saivat myös uteliaat metsän eläimet hiipimään lähemmäksi äänen ja valojen lähdeä. Yhtäkkiä navetan ovi aukeni ammolleen ja kirkkaiden valojen keskellä seisoivat tuttu hahmo.

– Kaura! huusivat kaverukset kuin yhdestä suusta. Mitä sinä täällä teet?!

– Olen järjestänyt teille joululahjan – nimittäin kunnon joulujuhlat, Kaura julisti.

– Onko Pukkikin täällä? uteli Ruis ihmeissään.

– Ei tietenkään! Ne kirjeet vihjeineen ja koko tämä kokemanne seikkailu oli yksin minun aikaansaannostani.

Kauan siinä kesti, kun piti keksiä piiloja ja vihjeitä, ostella kirjepaperia ja rustailla viestejä. Ja paljon on ollut muutaakin järjestettävää. Ettekö yhtään ihmetelleet, missä oikein olen? Kaura kysyi ihmeissään.

– Kyllä me sinua etsimme, muttemme löytäneet mistään.

Olet tunnetusti pärjäävää, ja toisinaan omissa oloissasi viihtyvää, sorttia, joten emme sentään olleet huolissamme. Mitä kaikkea meille on tarjolla joulujuhlassa? Ohra kysyi.

– Käykää rohkeasti peremmälle, niin näette! Kaura pyysi ja näytti tietä.

Kun toverukset pääsivät sisälle navettaan, oli näky niin kertakaikkisen upea, ettei sitä meinannut uskoa todeksi: koko rakennus oli koristeltu upeilla joulukoristeilla, lyhdyillä, havuseppeleillä. Katosta roikkui himmeitä, mansikkaharsoja sekä hopeisia koristelintuja, jotka heijastivat kauniita valoja kaikkialle tilaan. Keskellä navettaa oli suuri pitopöytä, joka notkui kaikenlaisia herkkua. Oli kaurapuuroa, riisipuuroa, ohravelliä, lanttu-, porkkana- ja perunalaatikkoo. Oli joulukalaa ja rosolia sekä erilaisia sillejä. Oli hillosipuleita, suolakurkkuja ja maustettuja porkkanoita. Oli limppua, piparkakkuja, joulutorttuja ja piirakoita. Löytyi myös glögiä, mehua, teetä ja kaakaota.

– Käykää istumaan ja nauttikaa pöydän antimista! Kaura kehotti.

Ja niin toverukset nauttivat kertakaikkisen maukkaista ruoista ja juomista ja intoutuivat laulamaan ja tanssimaan iloisten joululaulujen tahtiin.

– On sinulla kyllä ollut aika työ kaiken tämän valmistelussa. Miten ihmeessä olet ehtinyt ja osannut tehdä tällaisen määrän näin hyviä jouluherkkuja? Ruis ihmetteli. Hei, entä lahjat muuten?! Ne on päässeet unohtumaan meiltä kaikilta!

– Lahjat! Voi ei! Kaura muisti yhtäkkiä. Olin niin tohkeissani joulujuhlien järjestämisestä, että unohdin kokonaan lahjat!

– Ei hätää, Kaura ja muut. Tämähän on paras lahja ikinä, että juhlistamme jouluaattoa yhdessä, yltäkylläisen joulupöydän, kauniiden valojen ja joulumusiikin parissa. Se on tärkeintä, Ohra sanoi.

– Se on toden totta tärkeintä, mutta olisi ollut mukava antaa ja saada lahjoja. Lahjapaperin avaaminen ja lahjoista nauttiminen yhdessä on sentään jouluperinne, Kaura suri. Siinä samassa kuului kuin joku olisi koputtanut navetan oveen. Kaura hypähti tuolilta ja riensi avaamaan uksen.

– Mitä ihmettä! Täällä on valtava kasa lahjapaketteja, joissa lukee meidän nimet, Kaura huudahti.

Muut riensivät ovelle ihmettelemään näkyä. Ruis huomasi, että hangella, lahjapakettien vieressä, oli kauniisti kimalteleva kirjepaperi. Hän poimi paperin hyppysiinsä ja alkoi lukea.

Hyvää joulua, rakkaat ystävät! Teillä on ollut upea joulu-seikkailu. Kaura on nähnyt valtavasti vaivaa järjestääkseen ikimuistoiset juhlat. Huomasin jo varhain, että te kaikki innostuitte siinä määrin, että lahjat pääsivät unohtumaan koko porukalta. Ja koska arvelinkin, että näin kävisi, valmistelin teille lahjat hyvissä ajoin ja toin ne paikan päälle, jotta voitte nauttia hyvän ruoan ja laulujen laulamisen lisäksi myös lahjapakettien avaamisesta yhdessä. Toivottavasti paketeista löytyy mieluisia yllätyksiä!

Terveisin: Oikea Joulupukki.

Toverukset olivat ällikällä lyötyjä. Kauran silmäkulmasta pääsi karkuun pieni ilon kyynel.

Loppuilta kului lahjapakettien aukaisemisen parissa. Kaikki saivat juuri sitä mitä olivat syvällä sydämessään salaa toivoneetkin: Vehnä sai kauniin soittorasian, Ohra uuden koulurepun, Ruis erivärisistä palikoista rakennettavan linnan ja Vilja uuden kansion mittavalle postimerkkikokoelmalleen. Kauraa Pukki muisti kimalteisella valokuva-albumilla, johon tämä voisi ikuistaa kaikista tärkeimmän: valokuvia toverusten yhdessä viettämistä hetkistä.

Toverukset halusivat toisiaan syvään ja alkoivat asettua yöpuulle. Vehnän uusi soittorasia soitti hämärässä navetassa kaunista tuutulaulua, jonka saattelemana tienoo alkoi rauhassa vaipua makoisaan uneen.

**Tunnelmallista joulua
ja ratkiriemukasta
uuttavuotta
ihan jokaiselle!**

Kuinka monta jouluruokaa tiedät?

Joulu on täynnä kaikenlaisia herkkuja – ja joitain niistä mainittiin sadussakin. Kullakin perheellä, suvulla ja porukalla saattaa siltikin olla omat jouluruokaperinteensä.

Mitä kaikkea teillä syödään jouluna?

Entä mitkä kaikki ruoat nimeäisit jouluruoiksi?

Tunnemaistiaisia: TURVALLISUUDEN TUNNE

Sadun lopussa ystävykset löysivät Kauran ja koko porukka sai ensin viettää upeaa joulujuhlaa porukalla ja lopuksi käpertyä vieretysten unten maille. Kaikilla oli varmasti turvallinen ja hyvä olla. Turvallisuutta saattaa tuntea, jos vierellä on ihmisiä, joihin luottaa tai jos tilanne tai tapahtuma on entuudestaan tuttu ja mukavaksi havaittu. Turvan tunnetta lisää sekin, ettei lähettyvillä ole mitään pelottavaa tai uhkaavaa.

Mikä sinulle tuo turvallisuuden tunnetta?

On aika laulaa joululauluja!

Kertokaa toisillenne omat lempi joululaulunne ja laulakaa ne porukalla. Voitte halutessanne myös esiintyä yksittäin koko porukalle. Entä mistä tunnistaa hyvän joululaulun – ja voisiko sellaisen tehdä itse?

Keksikää porukalla sanat omalle joululaululle ja laulakaa laulu vapaalla tyylillä!

Laulu voi olla kaunis tai hullunkurinen.